

Жалба, подадена на 28 февруари 2023 г. — VB/ЕЦБ

(Дело T-124/23)

(2023/C 179/83)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* VB (представители: L. Levi и A. Champetier, адвокати)*Ответник:* Европейска централна банка**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени решението от 4 април 2022 г., с което той се информира, че няма да получи надбавката за престой;
- да отмени, ако е необходимо, решението от 2 август 2022 г., с което се отхвърля жалбата му по административен ред, подадена на 2 юни 2022 г. срещу горепосоченото решение, с което му е отказана надбавката за престой;
- да отмени, ако е необходимо, решението от 19 декември 2022 г., с което се отхвърля неговата жалба, подадена на 30 септември 2022 г.;
- да разпореди плащането на сумата от 9 270 EUR (тоест надбавката за престой за период от 3 месеца), увеличена с лихвите, изчислени по релевантния лихвен процент („лихвения процент по основните операции по рефинансиране“) на Европейската централна банка + два процентни пункта за периода между 1 април 2022 г. и датата на ефективното плащане на поисканата сума;
- да присъди обезщетение на жалбоподателя за претърпените от него неимуществени вреди в символичен размер от 1 EUR;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи*Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.*

1. Първо основание, с което се твърди нарушение на членове 4.1.1 и 4.5.1 от Правилата за персонала на ЕЦБ и нарушение на принципите на правна сигурност и на липса на обратно действие.
2. Второ основание, с което се твърди нарушение на принципа на оправданите правни очаквания.
3. Трето основание, с което се твърди нарушение на задължението за полагане на грижа.

Жалба, подадена на 13 март 2023 г. — Nardi/ЕЦБ

(Дело T-131/23)

(2023/C 179/84)

*Език на производството: италиански***Страни***Жалбоподател:* Anna Nardi (Неапол, Италия) (представител: M. De Siena, адвокат)*Ответник:* Европейска централна банка

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да установи и прогласи извъндоговорната отговорност на Европейската централна банка (ЕЦБ), представлявана от председателя г-жа Christine Lagarde:
  - а) за предизвикания срив на стойността на ценните книжа SI FTSE.COPERP, притежавани от жалбоподателя, документиран и описани в настоящата жалба за първи път в параграф 2 от раздела, озаглавен „Фактическа обстановка“, което е довело до спад от 626 134,29, като е отчетена загуба в размер на 81,54 % от общата стойност на инвестирания капитал, равняваща се на 767 856,16 евро, с това, че на 12 март 2020 г., г-жа Christine Lagarde, качеството си на председател на ЕЦБ, изричайки известната фраза „Ние не сме тук, за да затваряме спредовете, това не е функция на ЕЦБ“ е предизвикала значителен спад на стойността на ценните книжа на всички световни фондови борси и 16,92 % на фондовата борса в Милано, безпрецедентен процентен спад в историята на тази институция и на другите световни фондови борси, като е съобщила на пресконференция пред целия свят, че ЕЦБ повече няма да подкрепя стойността на ценни книжа, емитирани от страни в затруднено положение, и по този начин е обявила пълна промяна в паричната политика, приета от ЕЦБ под председателството на предишния председател, чийто мандат приключи през ноември 2019 г.;
  - б) за причиненото с това поведение, както и в резултат на посочения рязък спад на индекса на фондовата борса в Милано, намаляване на стойността на активите на жалбоподателя;
  - в) за причиняване на имуществени вреди в размер на 626 134,29 евро от претърпени загуби и имуществени вреди от пропуснати ползи в размер на 912 673,83 евро;
  - г) за причинените впоследствие имуществени вреди на жалбоподателя на обща стойност 1 538 808,12 евро;
  - д) за причинените неимуществени вреди в резултат на психични страдания на ищеца и семейството му, увреждане на честта, репутацията, личностната и професионална идентичност, определени в размер на 500 000,00 евро;
  - е) за причинените вреди от загуба на възможности.
- да осъди ЕЦБ в лицето на временния председател да плати обезщетение за имуществени вреди под формата на претърпени загуби и пропуснати ползи, на посочените неимуществени вреди и вреди поради загуба на възможности в полза на жалбоподателя, оценени според критериите, посочени в съответните раздели и точки от настоящата жалба чрез заплащането на следните суми: 1) 1 538 808,12 евро, за имуществени вреди; 2). 500 000,00 евро, за неимуществени вреди; 3) и следователно да заплати общата сума от 2 038 808,12 евро,
- при условията на евентуалност, да осъди ЕЦБ в лицето на временния председател да изплати обезщетение на жалбоподателя съгласно изброените по-горе категории вреди суми в различни размери, които бъдат установени в хода на производството и определени по справедливост, включително чрез експертиза, която да бъде назначена от Общия съд съгласно член 70 от Процедурния правилник на Общия съд на Европейския съюз,
- да изплати сума, която Общият съд определи по справедливост за вредите от загуба на възможности,
- да изплати лихви за забава, изчислени считано от 12 март 2020 г., дата на вредоносното събитие до действително изплащане на обезщетението,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: отговорността на ЕЦБ съгласно член 340, параграф 3 ДФЕС и член 2043 от италианския граждански кодекс за имуществените и неимуществените вреди, претърпени от жалбоподателя.

2. Второ основание: значителен размер на имуществените, неимуществените вреди и вредите от пропуснати възможности, които жалбоподателят твърди, че е претърпял и обяснява приложените принципи за определянето им.
3. Трето основание: позоваване на принципите, изложени в съдебната практика на Европейския съюз, и по-специално в решенията от 28 октомври 2021 г., *Vialto Consulting/Комисия*, С-650/19 Р, от 9 февруари 2022 г., QI и др./Комисия и ЕЦБ, Т-868/16, и от 21 януари 2014 г., *Klein/Комисия*, Т-309/10.

Посочват се условията за възникване на извъндоговорната отговорност на европейска институция по отношение на гражданин на Европейския съюз и се изтъква потвърждаващата проверка, направена и от вещото лице в експертизата, приложена към жалбата, за наличието на посочените условия, като се прави съпоставка на европейската правна уредба, уреждаща ЕЦБ, нейните органи и съответните им функции. Изтъкват се нарушенията на ЕЦБ на нормите на първичното и производното право на Европейския съюз и нарушенията и злоупотребата с власт на председателя на ЕЦБ. Изтъква се нарушението, извършено на 12 март 2020 г. от ЕЦБ в лицето на председателя на член 127 ДФЕС, глава 2, озаглавена „Парична политика“ и на членове 3, 10, 11, 12, 13 и 38 от Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, както и на член 17, точки 17.2 и 17.3 от Правилника, приет с решение на ЕЦБ от 19 февруари 2004 г. ⁽¹⁾(1).

4. Четвърто основание: определяне на размера, основанието и доказването на претърпените от жалбоподателя на имуществени вреди (претърпени загуби и пропуснати ползи).
5. Пето основание: определяне на размера, основанието и доказването на вредите от психически страдания и увреждане на репутацията, личностната и професионална идентичност.
6. Шесто основание: описание, основание и доказване чрез презумпция и изчисляване на вероятността на вредата от загуба на възможности, като се иска обезщетяването ѝ по справедливост.
7. Седмо основание: изложените принципи от съдебната практика на Европейския съюз в областта на неимуществените вреди, причинени от европейските институции по отношение на гражданите на Европейския съюз, по специално в решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 септември 2007 г., дело Т-250/04, *Combescot/Комисия*.

⁽¹⁾ Решение на Европейската централна банка от 19 февруари 2004 година за приемане на Процедурния правилник на Европейската централна банка (ЕЦБ/2004/2) (ОВ L 80, 2004 г., стр. 33; Специално издание на български език; 2007 г., глава 10, том 5, стр. 224).

Жалба, подадена на 10 март 2023 г. — *Biogen Netherlands/Комисия*

(Дело Т-137/23)

(2023/С 179/85)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Biogen Netherlands BV* (Бадхуведорп, Нидерландия) (представител: *C. Schoonderbeek, lawyer*)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решението на Европейската комисия от 12 декември 2022 г. С(2022) 9544 (final) за предоставяне на разрешение за търговия съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 ⁽¹⁾ за „*Dimethyl Fumarate Teva — dimethyl fumarate*“, лекарствен продукт за хуманна употреба, и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.